Academische waarden en geld

Ere-hoogleraar Aviel Verbruggen
https://www.avielverbruggen.be

9 oktober 2026

Geachte collega academicus, ambtenaar, actievoerder, … vrijwilliger voor een betere samenleving,

Gedwongen door het huidige bestuur verlaat ik de Universiteit Antwerpen.
Op 15 september 2026 is mijn statuut van emeritus geschrapt zonder me voorafgaand te verwittigen. In 2015 verzekerde secretaris Tinne Borremans van de faculteit economie met nadruk dat het emeritus statuut op het minimumniveau blijvend is voor academici. Om 9u00 op 15 september stond ik voor een afgesloten UA-mailbox, VPN, UA-site toegang als medewerker, UA-parkings.
Dit gebeurde twee dagen voor een met het bestuur afgesproken ***verzoeningsbijeenkomst* op 17 september** om 13u00 op Campus Middelheim. Deze bijeenkomst was een laat antwoord op de in gebrekestelling van de UA door FORUM advocaten op 28 april 2026. Ik deed beroep op FORUM advocaten, omdat al mijn pogingen mislukten om via overleg een akkoord te bereiken over het beëindigen van de *onbehoorlijke behandeling* die ik sinds juni 2025 onderga als actief emeritus.

Echter, de bijeenkomst over verzoening was opgezet als een armwringen om mij als actief emeritus van de UA te verwijderen. Na nogmaals niet verifieerbare verklaringen en eenzijdige argumenten te hebben gehoord, werd het mij glashelder dat **UA-vintage-2026** niet langer beantwoordt aan een ethisch verantwoordelijke universiteit waar de kernprincipes van academische activiteit op een eerlijke wijze worden nagestreefd door het bestuur.
Het is voor mij zinloos hieraan nog tijd en energie te besteden. Na 52 jaar intense verbondenheid is dit geen lichte beslissing, maar noodzakelijk om de energie en creativiteit waarover ik nog beschik op een effectieve wijze in te zetten voor de gemeenschap die mijn geprivilegieerde positie van academicus heeft bekostigd. *Onafhankelijk, integer, zorgvuldig, transparant, verantwoordelijk onderzoek* is altijd mijn streven geweest, en dit heb ik altijd gevrijwaard tegen herhaalde pogingen voor de ondermijning ervan.

Voor verbaasde collega's en voor veel bezoekers van de site www.avielverbruggen.be volgt hier een korte toelichting. Later zal ik wel eens een uitgebreider verslag met alle stukken samenstellen.

Zes punten worden behandeld:
Punt 1 belicht de betekenis van **vrijwilligerswerk** aan de universiteit. Dit verklaart ook dat ik geen wegkwijnende ere-hoogleraar ben, maar tot heden resultaten neerzet die respect verdienen in plaats van de tegenwerking die ik sinds juni 2025 ondervind.

Punt 2 is ingelast voor lezers minder vertrouwd met de interne werking van een universiteit. Een academische functie vertoont kenmerken van een vrij beroep: eigen initiatief is een belangrijke motor van succes. Wie veel initiatief neemt, schuwt nutteloze bureaucratische remmen. Om de dynamiek van hardwerkende academici te verzoenen met de regels van een groot apparaat, is het **Academisch Krediet** een bruikbaar instrument.

Punt 3 beschrijft hoe een nieuw hoofd van ADFIN uit de privésector, weinig vertrouwd met de eigenheid van het academisch beroep, vroegere verbintenissen over het Academisch Krediet niet langer respecteert.

Punt 4 vermeldt enkele Kafkaiaanse toestanden aan de UA die ik persoonlijk heb ervaren. Het volledige relaas ervan komt later.

Punt 5 is een kort verslag van de zogenaamde 'verzoeningsbijeenkomst' op 17/9/26 tussen bestuursleden van de UA en mezelf. Het was geen overleg maar de formele mededeling van mijn uitsluiting van de UA. Het bestuur is in de waan dat het dit netjes voor mekaar kreeg. Heisa is niet aan mij besteed, maar de waan wil ik wel even doorprikken.

Punt 6 verschaft inzicht over de diepere UA-malaise, waardoor ik nu met goed gemoed de UA verlaat. Mijn kritiek is gericht op het UA-bestuur, op de verwording van academische eigenheid en autonomie. De bureaucratisering, het waardenverlies, de teloorgang zijn al decennia aan de gang. De toestand is ontwikkeld van kwaad naar erger.

Punt 1. Vrijwilligerswerk aan de universiteit
Het hoofd van ADFIN beschreef op 17/9/2026 het werk van emeriti als *zwartwerk*, met verwijzing naar de FOD Financiën als bron van dergelijke typering[1]. Geen enkele keer werd het emerituswerk vermeld als hetgeen het werkelijk is: ***vrijwilligerswerk***, waarvoor een instelling faciliteiten aan de vrijwilliger kan verschaffen, minstens zou toestaan dat de vrijwilliger de *zelf verdiende gelden* mag besteden om het vrijwilligerswerk goed te kunnen uitvoeren.

Wie een academische roeping heeft, verricht vrijwilligerswerk waar het maatschappelijk nodig is. Met fierheid verwijs ik in naar mijn loopbaan doorweven met vrijwilligerswerk. Zelfs als student hielp ik onderzoekers aan de UFSIA moeilijke statistische vraagstukken oplossen, vrijwillig.
Hier vermeld ik enkel twee langdurige, intensieve perioden van vrijwilligerswerk als academicus:

(1) In de jaren 1991-1995 was ik de eerste voorzitter van de MINA-Raad Vlaanderen: een zware opdracht om deze Raad met succes mee op de kaart te zetten.
(2) In de jaren 1998-2014 was ik lid van het IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change). Auteurs van rijke landen worden niet vergoed voor hun werk en vele uren tijd. Mijn bijdragen aan het Special Report "*Renewable Energy Sources and Climate Change Mitigation*" (2008-2011) waren uitzonderlijk, met auteurschap op 7 delen van het rapport, als enige inter pares.

Van 1/10/2016 tot 15/9/2026 heb ik 10 jaar vrijwilligerswerk geleverd als emeritus gewoon hoogleraar, *zonder gebruik van UA-gelden*, maar alle nodige uitgaven geboekt op AK/WD351300.

Mijn emeritus werk is geen uitstervende activiteit. Dit is aantoonbaar met feiten en getallen, wat ik ook deed op de '*verzoeningsbijeenkomst'* van 17/9/2026. De vertegenwoordigers van het UA-bestuur toonden geen belangstelling voor academische prestaties.

In de **periode 2021-2026** publiceerde ik vier boeken:
(1) Verbruggen, A. (2021) Pricing Carbon Emissions. Economic Theory and Utopia. Routledge. OA
(2) Verbruggen, A. (2023) Energie- en Klimaatbeleid Ontluisterd. Garant
(3) Verbruggen, A. (2025) Era 3 of Humanity. Shape Paradise or Slip into Hell. Mayfly books. OA
(4) Brusselaers, J, Verbruggen, A., e.a. (2025) Milieueconomie. Welvaart en draagkracht versterken. Athena Uitgevers (heruitgave van handboek uit 2008)

Google scholar citations **Sinds 2021** zijn als volgt (genoteerd op 7/10/26):

Citaties	3205
h-index	24
i10 index	39

De site www.avielverbruggen.be is een Repository van enkele honderden files met gepubliceerde teksten en lezingen, als emeritus geopend *einde 2017* voor bezoekers en downloads. Deze gaan in stijgende lijn: op 21/1/2026: 508.448 downloads; op 11/9/2026: 590.344 downloads. In de 234 dagen tussen de twee data: 81.896 downloads of gemiddeld 350/dag. De site is een stevige aanvulling bij sites van uitgevers, Research Gate, Academia.edu, e.a., waarlangs lezers ook publicaties downloaden.

In de maand september 2026, ontving ik drie uitnodigingen om werk te presenteren: een keynote lezing voor KUL ingenieurs en studenten, deelname aan een debat over de toekomst van de Antwerpse Haven (aspect energie), een audio-opname over het boek Pricing Carbon Emissions door een Australische nieuwssite.
Deze korte toelichting van een individueel voorbeeld toont het belang van vrijwilligerswerk in de werking van een universiteit. Het is een gemiste kans het vrijwilligerswerk niet te waarderen en integreren in de groei en bloei van de universitaire gemeenschap, van mensengemeenschappen in het algemeen[2].

---

[1] Ik heb de vermelding van W.Jacobs gecheckt met FOD Financiën. Ziehier het antwoord:
"Op 02/10/2026 stelde u ons via het contactformulier de volgende vraag:
Typeert FOD Financiën het werk van een emeritus aan de universiteit als "zwartwerk"? Zo ja, op basis van welke regels, of feitelijke vaststellingen? Dank voor het antwoord
Op basis van die informatie volgt hier ons antwoord:
Neen, het werk van een emeritus aan de universiteit is geen zwartwerk."

[2] In 1978-79, toen ik aan Stanford University les volgde, heb ik de grote inbreng van emeriti ervaren.

Hoe het UA-bestuur emeriti en hun potentieel behandelt, is dom en schandalig. Het is vanuit alle oogpunten een schoolvoorbeeld van kansen verknoeien, ook financieel. Het – bovendien onterecht – aanslaan van enkele tienduizend euro van een AK-rekening is peanuts in vergelijking met de bijdragen die een emeritus ermee ondersteunt. Het lot wil dat ik hier vandaag in het brandpunt sta, waar ik weet heb van andere collega's die zijn afgebrand.

Sinds 25 juni 2025 blokkeert het hoofd van de UA-Administratie Financiën, W. Jacobs mijn AK-rekening. Op 17/9/26 kon hij nog steeds geen valabel antwoord geven op de vraag "*op basis van welke feitelijke, administratieve, of juridische reden dit is gebeurd?*" Na nog twee keer die vraag te hebben gesteld, was het antwoord "*omwille van bewarende voorzorg*"; op de vraag "voor wat deze voorzorg dan wel nodig zou zijn?" kwam geen antwoord (zie Punt 5.)

Punt 2. Academisch Krediet (AK)
AK is een hoeveelheid financiële middelen door een individuele academicus verworven tijdens zijn academische loopbaan door extra prestaties te leveren boven op de werkzaamheden verricht voor de opdrachten onderwijs, onderzoek, en maatschappelijke dienstverlening. De prestaties werden door de academicus individueel verricht, omdat de aanvrager van een – doorgaans kortstondige – prestatie de specifieke academicus daartoe aanzocht.
Voor de AK-mogelijkheid aan de universiteit bestond, gingen opdrachten van toegepaste aard naar de persoonlijke vennootschap van bedrijvige academici. Voor de universiteit was dit nadelig. Met het AK konden academici met meer dan gemiddelde kennis en inzet, hun hoofdopdrachten behoorlijk uitvoeren, en de financiële inkomsten van bijzondere opdrachten ook universitair bestemmen. Bestedingen van AK-gelden staan onder toezicht van de universiteit om hun nut voor academisch werk te verifiëren. Voor de academicus is het boeken van bestedingen op de eigen AK-rekening een winst in tijd en efficiëntie, want de administratie voor de aankoop van een boek, een congresdeelname, overleg met collega's in het buitenland, e.d., blijft beperkt.

In 1993 heeft toenmalig rector J. Van Houtte, me aangezocht het studiecentrum STEM vzw dat ik buiten de universiteit had uitgebouwd, bij de UFSIA onder te brengen. Eraan verbonden was de verbintenis van de universiteit dat ik een AK-rekening op mijn naam kon openen en spijzigen met gelden die beschikbaar zouden blijven zolang ik academische prestaties lever, ook als emeritus.

Zoals de gelden van de externe opdrachten voor de UA verworven, waren en zijn ook de zelf verworven AK gelden, universitaire gelden. Zoals bij de externe opdrachten die ik heb verworven en geleid, besliste ik over de aanwending van de gelden ervan. Deze werkwijze geldt ook voor AK-gelden. De verwerver van externe middelen beslist over de besteding ervan, binnen een werkbaar en eerlijk kader van academische bestemmingen. Van de binnengebrachte externe opdrachten, nam en neemt de UA trouwens een flink percentage voor de algemene kas.

Gedurende mijn actieve academische loopbaan van oktober 1974 tot juni 2025, heb ik praktisch alle bestedingen voor mijn academische activiteiten betaald met externe middelen van de vele opdrachten die ik naar de universiteit bracht, of met middelen van mijn AK, toen ik geen externe opdrachten meer opnam na 2016.
De AK-verbintenis tussen bestuur en academici is geen geschreven contract, maar een verbintenis tussen twee gelijkgezinde partijen, in het voordeel van beide partijen. *Verbintenissen zijn bindend*, heb ik onthouden van de cursus zakenrecht van wijlen hooggewaardeerde buitengewoon hoogleraar Piet Quanjard.

Punt 3. ADFIN verandert eenzijdig de AK-verbintenis
De originele betekenis en werking van het AK is aan de UA eenzijdig gewijzigd door Werner Jacobs vanaf zijn aanstelling als hoofd van ADFIN. Ik herinner me een ontmoeting op een UA-receptie, kort na zijn aanstelling, waarin hij zijn eenzijdige visie ventileerde als antwoord op mijn vraag over de geplande OA-publicatie van het boek *Pricing Carbon Emissions*: "*uw AK-geld is niet van u, maar van de universiteit*". Ik verschoot toen wel, maar dacht dat hij, onervaren in de academische realiteit, het AK nog moest leren verstaan.
"*Alle geld op rekeningen van de universiteit is van de universiteit*" is een pleonasme, een open deur feit. Waar het over gaat is: wie beheert het best bepaalde geldstromen in een grote instelling waarin individuele academici en teams van academici de instelling groot maken of klein houden?

Rector J. Van Houtte erkende in 1993 de correcte betekenis van het AK, omdat hij zag hoe nieuwe initiatieven en externe opdrachten voortkwamen van ondernemende academici. Onder andere wou

de rector de vzw STEM met medewerkers en contracten onderbrengen bij de UFSIA. Werner Jacobs verbreekt eenzijdig deze verbintenis tussen de UFSIA en mezelf; zulke verbreking is wellicht niet beperkt tot mezelf, gezien actieve academici plots van de UA-radar verdwijnen.

De financiële visie van Werner Jacobs verlamt de gezonde ontplooiing van een organisatie waar creativiteit een hoofdrol vervult. Toekennen van verbonden bevoegdheid en verantwoordelijkheid aan inhoudelijk deskundige personen maakt en houdt organisaties dynamisch en aantrekkelijk voor talentvolle personen. Dit zag ik als directeur van het SESO in de jaren 1980, waarop ik het studiecentrum organiseerde als een geheel van vakgroepen, met budgetbevoegdheid over inhoudelijke zaken toegekend aan die vakgroepen.

Hoe er nu met het AK wordt omgegaan geeft het signaal aan de academici van de UA: breng je middelen van occasionele prestaties en externe opdrachten niet langer naar ADFIN van de UA, maar breng ze onder in een eigen vennootschap, eventueel in associatie met andere collega's.

Punt 4. Kafkaiaanse toestanden (juni 2015 - oktober 2016)
Enkel een beknopte weergave volgt; volledige weergave van e-mails en documenten is voor later.
In mei 2025, was de uitgever Mayfly-books bereid het boek "*Era 3 of Humanity*" snel te publiceren in OA, zodat ik een aanvraag om £10.000 te kunnen boeken op mijn AK indiende. Op 13/5/25 stuurde ik de vraag naar de bevoegde faculteitsadministratie en S. Van Passel (die mijn positie als hoogleraar overnam in 2016, en die ik het toezicht over mijn rekening had toevertrouwd toen ik door de UA zelf ongeschikt was verklaard om dit toezicht nog zelf uit te voeren). Eind mei is het administratief dossier in orde, en wordt de uitgever betaald, zodat de OA-publicatie al plaats t op 9/9/25.
In januari 2025 was er ook een OA-fee van €1.937,82 betaald voor het artikel "*Dubious promises of hydrogen energy in a climate constrained world*" (gepubliceerd in februari 2025).

Op mijn vraag krijg ik begin juni 2025 een overzicht van de stand van mijn AK-rekening.
Zonder dat me dit was gemeld, blijken er op de twee OA-fees van het jaar 2025, een BTW-toeslag van 21% te zijn afgenomen van de AK (€2.471,30 op het boek + €406,94 op het artikel). Dit verbaasde me, omwille van verschillende redenen:
Ten eerste, werd ik als AK-rekeninghouder over de geldafnames niet ingelicht, wat onbehoorlijk is.
Ten tweede, was 21%-BTW-afhouding ongewoon, zodat informatie geven wel nodig was.
Ten derde, ontving ik op mijn specifieke vragen, vreemde antwoorden. Bv. op de vraag "sinds wanneer is dit de regel?", kreeg ik het antwoord "dit is altijd de regel geweest." Als ik dan verwijs dat de OA-fee van het jaar 2021 (Routledge: Pricing Carbon Emissions) geen 21%BTW droeg, werd dit niet beantwoord.
Ten vierde, ik doe een rondvraag bij collega's van de UA en andere universiteiten (KULeuven, VU-Amsterdam) of zij BTW betalen op OA-fees. Van alle drie krijg ik als antwoord: Geen BTW op OA fees (ook zo de UA-collega emeritus met een OA-publicatie van een artikel in de VS in februari 2025, vergelijkbaar met de omvang en aard van het artikel over waterstof).

Omdat ik dit allemaal wat vreemd vind, contacteer ik het hoofd ADFIN Werner Jacobs, die na een statement dat op mijn publicaties wel 21%BTW verschuldigd is, en op alle andere die geen BTW betaalden een soort uitzondering of vergissing was gebeurd, mij niet kon overtuigen en ik verdere stappen overweeg, antwoordt W. Jacobs: "*Dag Aviel Prima maar dan ga ik, in afwachting van je overweging, je AK blokkeren zodat de litige niet verder oploopt. @Annick, kan jij hiervoor zorgen?"* (25 juni 2025, om 14u00). Vanaf dat moment is AK/WD351300 voor mijn activiteiten geblokkeerd.
Is dergelijke interventie anders te kwalificeren dan machtsmisbruik?

Al mijn verdere pogingen om deze blokkering ongedaan te maken, vielen op een koude steen.
Tijdens de nieuwjaarsreceptie in januari 2026, stelde S. Van Passel voor dat ik me zou verontschuldigen bij W. Jacobs, en dat dan de AK wellicht zou worden heropend.
Ik vond dit nogal bizar, en na dit een nacht te hebben laten rusten, heb ik dit resoluut geweigerd: aan een omkering van de dader-slachtoffer rollen kan ik me niet onderwerpen.
Bovendien verdonkeremaant zulke aanpak de hoofdvragen over het AK-instrument, over de betekenis van vrijwilligerswerk, en over de onbehoorlijke behandeling van academici door het hoofd van ADFIN.

Punt 5. De bijeenkomst van 17 september 2026.
De aanwezigen voor UA: Werner Jacobs en Pascal Sleeckx (ADFIN), Steven Van Passel (Raad van Beheer UA, sprak ook voor faculteit economie)
Aviel Verbruggen en Buket Karaca (Forum advocaat)

Pascal Sleeckx ziet toe op de OA fees en *eventueel* toegevoegde BTW. In de mailcorrespondentie van de maand juni 2025 werd nooit duidelijk geantwoord op mijn gerichte vragen.
Nu werd mij de vraag gesteld of ik akkoord ging met het gegeven dat de EU BTW wil heffen op OA-fees wanneer dit wordt beschouwd als een dienst. Ik heb geantwoord: "*ja, dat weet ik*" (ik ken de teksten, en weet dat de EU-commissie zich met BTW-gelden laat financieren). Ik heb me ingehouden deze discussie te verdiepen, bijvoorbeeld: een boek uitgeven, *met of zonder OA*, vraagt dezelfde dienstprestatie, waarom is er wel BTW-toeslag op OA? In de plaats van dit punt, heb ik duidelijk gesteld dat het conflict met ADFIN niet ging over ca. €2500 geld, maar over de wijze waarop ik als rechthebbende op de AK-rekening werd behandeld: AK-geldafname zonder voorafgaand overleg, geen duidelijke antwoorden op vragen, discriminerende behandeling (zoals een collega emeritus het duidelijk formuleerde), machtsmisbruik bij de blokkering van de rekening.
P. Sleeckx heeft dan verwezen naar een '*software tool*' die ja/neen BTW-antwoorden aflevert, zonder dat ADFIN zelf weet waarom een bepaald oordeel ja dan wel neen was. Ik wou antwoorden dat ADFIN wel verantwoordelijk blijft voor het gebruik van de tool en de onbegrepen adviezen, maar heb gezwegen.

Ik heb herhaaldelijk de vraag gesteld aan W. Jacobs welk formeel of redelijk argument hij had om mijn AK te blokkeren op 25 juni 2025. Omdat er geen antwoord kwam, en ik bleef aandringen, zei W. Jacobs: "*het was een bewarende maatregel*". Dan vroeg ik wat er dan wel diende bewaard te worden en waarom? Opnieuw geen antwoord.

S. Van Passel heeft nog eens herhaald dat hij wel het toezicht over mijn AK had, maar dit niet had uitgeoefend door een teveel aan werk. Ik heb erop gewezen dat dit niet kan: wie bevoegd is, is ook verantwoordelijk (in de volksmond zegt men: je kan geen beetje zwanger zijn …).
Wel deelde S. Van Passel mee dat de faculteit FBE mijn emeritaat zeker zou beëindigen, en een vraag tot verlenging zou afwijzen.
Is er een duidelijker bewijs nodig dat mij van de UA verwijderen het hoofddoel van de verzoeningsbijeenkomst was?

Tussendoor werd gesproken over welke uitgaven wel nog konden worden terugbetaald. Omdat voor mij het kalf verdronken was, heb ik daar niet veel aandacht aan besteed. Ik wilde mijn AK-rekening kunnen gebruiken voor het academisch werk dat ik leverde en nog in vooruitzicht had, maar werd tegengewerkt door ADFIN.
W. Jacobs kan de geroofde €uro 31.281 saldi van AK/WD351300 als scalp bij de andere peanuts "*besparingen*" voegen. Zou dit de loodzwaar geworden UA-bureaucratie kunnen redden?

Ook zal ik geen euro kostenvergoeding vragen aan de UA. Mijn hele loopbaan ben ik financieel zelfvoorzienend geweest, en een bord linzensoep interesseert me niet.
De discussie die ik in juni 2025 heb gestart, ging over het vrijwilligerswerk geleverd door in dienst zijnde academici en emeriti, de betekenis van het AK-instrument, het respect voor hardwerkende academici.

Slot van de bijeenkomst: W. Jacobs zal zorgen dat mijn email binnen enkele dagen en gedurende enige tijd terug toegankelijk zal zijn om mijn Outlook-mailbox te verhuizen. Omdat ik een Apple laptop gebruik, was dit een ingewikkelde zaak.

Punt 6. Geld is een goede dienaar, maar een slechte meester
Hoog tijd om de perikelen van een *persoonlijke* universitaire loopbaan te situeren in het *algemeen* niveau van een universiteit die naam waardig. De persoonlijke loopbaan verschilt per academicus naargelang capaciteiten en inzet, mede bepaald door wisselwerkingen met het algemene niveau.

Mijn eindboodschap op 17/9:26 had de volgende inhoud: "*De universiteit is veranderd in de richting van een "fabriekje" waar geld de toon zet en de meester is. De academische opdracht in dienst van de gehele samenleving is vernauwd tot valoriseer-baar zijn voor de neoliberale groei-economie. Dergelijke ondergeschikte houding aan neoliberale kaders geeft voorrang aan de financiële belangen van de rijken.*
De ethische reflex is dood en begraven, vertoond in de dubbelzinnige houding ten aanzien van de Palestijnse genocide, het opkomend militarisme, en andere stappen richting totalitarisme[3]."

Verzet tegen deze gang van zaken is geen academische keuze, het is een academische plicht.
Ik neem die plicht ernstig, en dit leidt tot een dispositie sterk verschillend van de posities vandaag ingenomen door het UA-bestuur en door een deel van de UA-academici.

Mijn publicaties over maatschappelijke thema's zijn helder op dit punt, en steunen op feiten en sluitende redenering. Mijn wetenschappelijk onderzoek over energie en milieuthema's is gebouwd op wetenschappelijke kennis, gedegen analyse, en ook praktische ervaring (zoals pionierswerk in duurzaam bouwen en toepassen van hernieuwbare energie).
Al sinds 1981 strijken de resultaten van mijn onderzoek tegen de haren in van neoliberale geldmachten, multinationale energiebedrijven, administraties, en ook universitaire groepen gefinancierd door voorgaande belangen.

Nu de opwarming van de Aarde en de eruit volgende klimaatverandering *onomkeerbare* en steeds ergere verstoringen laat zien, en nog meer aankondigt voor de nabije toekomst, zijn mijn geschriften ongenadig voor de wishy-washy verhalen van het Europees energie- en klimaatbeleid, de officiële canon. Mijn publicaties verstoren de gemoedsrust van ingedommelde collega's, overbetaalde ambtenaren, consultants, lobbyisten, & C°.

Tegenspraak het zwijgen opleggen is een constant misdrijf van de neoliberale machten verbonden met de milieu- en natuurvernietiging door het Westers economisch en technologisch groeimodel.

De Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen (KNAW) omschrijft academische vrijheid als *'het beginsel dat medewerkers aan wetenschappelijke instellingen in vrijheid hun wetenschappelijk onderzoek kunnen doen, hun bevindingen naar buiten kunnen brengen en onderwijs kunnen geven'*. De vijf basisprincipes van academische vrijheid zijn eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie, onafhankelijkheid en verantwoordelijkheid.
Onafhankelijk, integer, zorgvuldig, transparant, en verantwoordelijk onderzoek is de opdracht van academici.

Bij mijn afscheid van de UA, zijn bloemen en kransen niet van pas. Ik ben springlevend.

[3] Wolin, Sheldon (2010). *Democracy Incorporated. Managed Democracy and the Specter of Inverted Totalitarianism.* Princeton University Press. Dit boek is verplichte literatuur om de politieke realiteit van 2026 te begrijpen.